

Antwoord*(21 juli 2003)*

1. De Raad deelt de bezorgdheid van de geachte parlementsleden over de werking van het Indonesische ad-hoctribunaal dat is opgericht om de personen die in 1999 in Oost-Timor ernstige schendingen van de mensenrechten hebben gepleegd, voor de rechter te brengen, alsmede over de wijze waarop het onderzoek naar de dood van Sander Thoenes, Brian Peters en Malcolm Rennie is verricht.
2. De EU heeft de rechtspleging van het ad-hoctribunaal vanaf de oprichting ervan nauwlettend gevolgd. De EU betreurt dat het tribunaal, dat een temporeel en inhoudelijk beperkte rechtsmacht heeft, slechts een beperkt aantal plegers van deze misdrijven kan vervolgen en er tot dusver niet in geslaagd is de stelselmatige en wijdverbreide schendingen van de mensenrechten aan het licht te brengen. Voorts heeft de EU tegenover de Indonesische autoriteiten herhaaldelijk haar ernstige verontrusting uitgesproken over het feit dat de vervolging en de rechtspleging van het tribunaal niet aan de internationale degelijkheidsnormen voldoen. Nadat in augustus 2002 de eerste vonnissen waren uitgesproken, heeft de EU de Indonesische regering te kennen gegeven hoezeer zij er bezorgd over is dat de rechtspleging niet geresulteerd heeft in een inhoudelijk onderbouwd verslag over het geweld in Oost-Timor. De EU heeft ook nota genomen van het kleine aantal slachtoffers die als getuigen zijn opgeroepen, en van de afwezigheid van getuigen van UNAMET en onafhankelijke waarnemers. De EU heeft beklemtoond dat in de voor het tribunaal gebrachte zaken geen rekening is gehouden met belangrijk bewijsmateriaal, en dat zij vreest dat het niet in aanmerking nemen van belangrijke getuigen en bewijsmateriaal afbreuk zal doen aan de geloofwaardigheid van de vonnissen van het tribunaal. Tot slot heeft de EU de hoop uitgesproken dat de rechtspleging van het tribunaal in de komende maanden zal beantwoorden aan de internationale normen van rechtvaardigheid. De EU zal zorgvuldig blijven toezien op de rechtspleging van het tribunaal en dit dossier opnieuw op passende wijze bij de Indonesische regering aankaarten in de politieke dialoog.
3. De moord op de Nederlandse journalist Sander Thoenes is een van de best gedocumenteerde dossiers over mensenrechtenschendingen in de nasleep van het referendum in Oost-Timor. Ondanks de druk van de EU en andere internationale actoren zijn de bevoegde autoriteiten nog steeds niet geneigd om de zaak voor het tribunaal te brengen. De EU zal er bij de Indonesische autoriteiten op blijven aandringen dat alles in het werk wordt gesteld om het onderzoek in de zaak Sander Thoenes af te ronden en de verantwoordelijken zo spoedig mogelijk voor de rechter te brengen, en dat zij meewerken aan het onderzoek van de VN naar de dood van Malcolm Rennie en Brian Peters in Balibo in 1975.
4. De Raad heeft zich niet gebogen over de vraag of aan de Verenigde Naties een verzoek moet worden gericht om een internationaal tribunaal over Oost-Timor te organiseren, noch over de vraag of de Raad op dit internationaal tribunaal partij zou zijn.

(2003/C 280 E/031)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3874/02**van Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) aan de Raad***(10 januari 2003)*

Betreft: Beter Europees militair materieel om onafhankelijker te kunnen opereren

Het is duidelijk dat Europa beter militair materieel moet aanschaffen als het onafhankelijker wil kunnen opereren en een echte Europese Snelle Interventiemacht wil ontwikkelen.

Op politiek niveau is het een van de grootste uitdagingen van de Europese Unie om een ruimte tot stand te brengen waarin het zijn eigen gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid kan ontwikkelen om een bepaald niveau te waarborgen voor de handhaving van de continentale vrede, veeleer dan enig ander onbereikbaar doel op wereldschaal.

Kan de Raad binnen zijn bevoegdheden in dezen aangeven in hoeverre hij periodiek kan beoordelen aan welke voorwaarden de Europese Unie nog moet voldoen om een echt eigen gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid tot stand te brengen?

Antwoord

(21 juli 2003)

De werkzaamheden die sinds de Europese Raad van Helsinki zijn aangevat, hebben de Europese Unie in staat gesteld het gamma van noodzakelijke middelen te bepalen om alle Petersbergtaken, ook de meest veeleisende, tot een goed einde te brengen. Zo konden de behoeften van de EU aan militaire vermogens en strijdkrachten om het hoofddoel te realiseren, worden omschreven en bijeengebracht in een catalogus van vermogens die regelmatig wordt herzien aan de hand van de principes die tijdens de Europese Raad van Nice werden overeengekomen.

Tijdens twee vermogensconferenties, respectievelijk onder het Franse en het Belgische voorzitterschap, konden de concrete nationale verbintenissen worden gebundeld die beantwoorden aan de militaire vermogensdoelstellingen die de Europese Raad van Helsinki heeft bepaald. De lidstaten hebben zich op vrijwillige basis verbonden tot nationale bijdragen die overeenstemmen met de vermogens die voor het bereiken van het hoofddoel zijn vastgesteld. Deze toezeggingen zijn bijeengebracht in een catalogus van strijdkrachten. Uit de analyse van deze catalogus is gebleken dat de Europese Unie in 2003 overeenkomstig het in Helsinki bepaalde hoofddoel in staat zal zijn alle Petersbergtaken uit te voeren, maar dat sommige vermogens zowel kwantitatief als kwalitatief zullen moeten worden verbeterd om de ter beschikking van de Unie staande vermogens te optimaliseren.

De lidstaten hebben in dit verband tijdens de conferentie van 19 november 2001 over de verbetering van de militaire vermogens de overblijvende lacunes afgebakend en een actieplan vastgesteld om deze lacunes weg te werken. Dat plan is gebaseerd op nationale besluiten („bottom-up” benadering) om de respectieve defensie-inspanningen van de lidstaten te rationaliseren, en op versterking van de synergie van de nationale en multinationale projecten.

(2003/C 280 E/032)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3888/02
van Olivier Dupuis (NI) aan de Commissie**

(13 januari 2003)

Betreft: Nieuwe golf van repressie in Tunesië

Rechter Mokhtar Yahyaoui, voorzitter van het Centrum voor onafhankelijke rechtspraak (CIF) en stichtend lid van de Internationale vereniging voor ondersteuning van politieke gevangenen, is op 11 december, terwijl hij onderweg was naar het kantoor van zijn advocaten, in volle straat brutaal aangevallen door agenten in burger, en op 14 december willekeurig aangehouden door personen in burgerkleding en later weer vrijgelaten. Op 13 december hebben politieagenten in Tunis het kantoor van twee advocaten belegerd die zich speciaal bezighouden met de verdediging van de rechten van de mens, mr. Nourredine Bhiri (penningmeester van de Nationale raad voor de onafhankelijkheid van de magistratuur) en mr. Saïda Akremi (secretaris-generaal van de Internationale vereniging voor ondersteuning van politieke gevangenen), die samen met hun twee kinderen (13 en 15 jaar) aangevallen zijn. Mr. Akremi is door de politiek weggevoerd en pas na zeven uur opsluiting weer vrijgelaten. Dr. Tahar Mestiri (arts en lid van de Nationale raad voor de vrijheden in Tunesië – CNLT), die mr. Akremi had moeten onderzoeken, is aangevallen en niet in staat geweest om haar te bezoeken. Dezelfde dag zijn nog ettelijke andere advocaten en personen die zich inzetten voor de rechten van de mens het slachtoffer van aanvallen van de politieke politie geworden. Op 13 december ll. hebben agenten van de politieke politie in Gafsa (in het zuiden van het land) vijf gewezen politieke gevangenen aangehouden, o.a. Ali Chortani, in 1991 in een proces veroordeeld tot acht maanden opsluiting zonder uitstel en goed bekend vanwege zijn activiteiten bij de Tunesische Liga voor de rechten van de mens in Gafsa en in de Nahdha-beweging; Lotfi Dassi, Mohsen Nouissi, en twee andere vroegere politieke gevangenen uit Gafsa waarvan de identiteit nog niet bekend is. Verder is nr. 885 van het weekblad *Réalités* van 12 december 2002 uit de handel genomen omdat het een artikel over de toestand in de Tunesische gevangenissen bevat. De auteur van het artikel, de journalist Hedi Yahmed, is op 14 december verhoord door de onderzoeksrechter. Sinds 12 december wordt de gezinswoning van de journalist Abdallah Zouari in het dorp Medenine door drie voertuigen van de politieke politie belegerd. Op 16 december is Mohamed Jmour (secretaris-generaal van de Tunesische Orde van advocaten en verdediger van de rechten van de mens) in Tunis brutaal aangevallen door politieagenten in burger.

Welke gegevens bezit de Commissie in verband met de jongste golf van harde repressie tegen democratische actievoerders in Tunesië? Wat is overigens haar mening over de ontwikkeling van de economische en sociale toestand in Tunesië? Vindt ze dat de beleidsvoering van de Europese Unie tegenover Tunesië politiek houdbaar is?